

VYSVETLENIE SPÔSOBU PODÁVANIA SVÄTÉHO PRIJÍMANIA

JOZEF kardinál RATZINGER

(Eucharistia – stredobod Cirkvi, Mníchov 1978)

Súčasný emeritný pápež **Benedikt XVI.** ešte ako mníchovský arcibiskup povedal na tému spôsobu podávania svätého prijímania „na ruku“ tieto slová, ktoré sú aktuálne i pre nás teraz:

„Najprv by som chcel povedať, že **oba spôsoby podávania sv. prijímania – na ruku i do úst sú možné** a chcem poprosiť všetkých kňazov, aby s pochopením uznávali rozhodnutie každého veriaceho v tejto veci. Chcel by som okrem toho poprosiť všetkých vás veriacich, aby ste **nepodozrievali tých, ktorí sa rozhodli pre jeden zo spôsobov sv. prijímania**. Môžete sa ma však spýtať: *Ked' ide o Sviatosť Oltárnu je správne hovoriť o tolerancii?* **Pravda je však taká, že až do 9. storočia sa Eucharistia prijímala postojácky a na ruku.** Iste, to nemusí znamenať, že to musí ostať vždy tak, pretože veľké a krásne na Cirkvi je to, že rastie a dozrieva, že chápe tajomstvo Eucharistie stále hlbšie. **Napokon aj vývoj, ktorý začal po 9. storočí, mal ako prejav úcty voči Eucharistii svoje opodstatnenie a svoje dobré dôvody.** Avšak musíme povedať aj to, že Cirkev počas deviatich storočí neslávila Eucharistiu **nehodným spôsobom!**

Ked' čítame texty svätých otcov, vidíme s akým duchom úcty prijímali Eucharistiu. Už u **sv. Cyrila Jeruzalemského** zo 4. storočia nachádzame zvlášť krásny text. Vo svojej krsnej katechéze vysvetľuje tým, čo sa pripravujú na sv. prijímanie, *ako to majú robiť*. Zo svojich rúk majú vytvoriť trón, položiť Pavú ruku na pravú, aby sa stala trónom pre Kráľa a súčasne, aby znázorňovala kríž. Išlo mu o tento symbolický prejav plný krásy a hĺbky: Ruky človeka vytvárajú kríž, ktorý sa stáva trónom, na ktorý zostúpi Kráľ. Vystretá otvorená ruka sa tak môže stať znakom vzťahu človeka k Pánovi, svoje ruky otvára pre Neho, aby sa tak stali nástrojom Jeho blízkosti, trónom Jeho milosrdenstva v tomto svete.¹

Kto toto zväži, spozná: Je nesprávne sporiť sa o tento, či iný postoj. Sporiť sa musíme a môžeme iba o to, o čo zápasila Cirkev pred a po 9. storočí, totiž o úctu srdca, ktoré sa skláňa pred Božím tajomstvom, ktoré sa kladie do našich rúk. Pritom nesmieme zabúdať, že nielen naše ruky sú nečisté, lež aj náš jazyk a aj naše srdce a že s jazykom neraz viac hrešíme ako s rukami. Veľkou odvahou a súčasne vyjadrením Božej milosrdnej lásky je to, **že sa Ho môžeme dotýkať nielen rukou a jazykom, lež i našim srdcom.** Že Pán vstupuje do nás a chce byť v nás, chce s nami žiť a chce sa stať stredobodom nášho života a jeho premeny.

(Joseph kardinal Ratzinger, *Gott ist uns nah, Eucharistie: Mitte des Lebens*)

¹ Mystagogická katechéza V 21, ed. A. Piédagrel 1966 (Sources chrétiennes 126, 170 ff); übers. u. eingel. von G. Röwekamp, Freiburg 1992 (Fontes Christiani, Bd 7, S. 162 f.); vgl. J. A. Jungmann, Missarum Sollemnia II (Freiburg 1952) 469; zur rituellen Gestaltung der Kommunion der Gläubigen in der Geschichte 463-486.